

ABSTRAKT

Oběhová nestabilita je velmi častá u nemocných v intenzivní a perioperační péči. K jejím nejčastějším příčinám patří nedostatečná intravaskulární náplň, porucha arteriálního tonu a srdeční stažlivosti. Hemodynamická monitorace umožňuje včas rozpoznat a adekvátně léčit oběhovou nedostatečnost. Vzhledem k rozvoji nových monitorovacích technik je v současné době možno provádět sledování hemodynamiky s významně nižší invazivitou a kontinuálně monitorovat nové hemodynamické parametry. V některých skupinách kritických onemocnění a hlavně v perioperační péči se v posledních letech uplatňuje směr tzv. hemodynamické optimalizace. Cílem takto vedené terapie je dosáhnout pomocí objemové substituce a inotropních látek takového stavu hemodynamiky, který je optimální pro daný okamžik. Cílená hemodynamická intervence byla v mnoha studiích spojena s významně lepším přežíváním nemocných a snížením počtu komplikací. Výsledky našeho experimentálního výzkumu svědčí o možném využití minimálně invazivních monitorovacích technik založených na analýze tepové křivky a dynamických prediktorů odpovědi na tekutinovou výzvu k optimalizaci chirurgických nemocných a jsou srovnatelné s jinými studii používajícími invazivnější zařízení.

Klíčová slova

Hemodynamická monitorace, cílená hemodynamická péče, hemodynamická optimalizace, kriticky nemocný, perioperační péče, tekutinová terapie, variace tepového objemu, analýza tepové křivky